

תלמודו בידו

דף יג עמוד ב

א [האם מביאים כלים מבית האומן בערב פסח או בחול המועד שלא לצורך המועד ?

ב [האם מכסים במועד את התאנים המתייבשות בחמה ?

ג [האם מותר למכור לצורך המועד דברים המתקיימים לאחר המועד ?

ד [מה זה "חילקא", האם מקבל טומאה, והאם הנודר מן הדגן אסור בו ?

ה [האם פותחים חנויות במועד כדרכו בחול ?

א [ערב פסח: מוליכים ומביאים כלים מבית האומן [שלא אסרו טרחה שאינה מלאכה]. חול המועד: הנמצאים במקום המשתמר, אסור. חושש שיגנבו, יפנה לחצר אחרת. אין לאומן מה לאכול במועד, נותן לו שכרו אך אינו נוטל את הכלי. ואם אינו מאמינו, יטול ויניחנו בבית הסמוך לו. ואם חושש שיגנב, יביאו לביתו בצנעה.

ב [נחלקו אם לחכמים מכסה בענפים מרוחקים זה מזה, ולר' יהודה אף סומך הענפים יחד. או שלחכמים סומך הענפים יחדיו, ולר"י אף מכנס התאנים יחד שיהא נוח לכסותן.

ג [מותר בצנעה [שלא יחשדו שלוקח לצורך חול]. ותגרי טבריה החמירו שלא למכור. וכן צייד ומי שדש וכותש חיטים לדייסה, עושה בצנעה. ולר' יוסי יש להחמיר.

ד [חילקא: לאביי, גרעיני חטה כתושים ומחלוקים לשנים. לרב דימי, כוסמת. טומאה: מקבל טומאה אף בכפרים [אף שסולת של כפרים אינה מקבלת טומאה]. לאביי, הוכשר בנתינת מים קודם החלוקה. לרב דימי, בעת קילופה. נדר מן הדגן: מותר בחילקא. לאביי כי אין עושים ממנו כרי. לרב דימי, קשיא.

ה [פתוחה לציד רשות הרבים: מוכר כדרכו, שנחשב כמוכר בצנעה. פתוחה לרה"ר: פותח דלת אחת ונועל אחת, מלבד ערב יו"ט אחרון שמוכר כדרכו. תבלין: מוכר בפרהסיא. שבודאי קונים לצורך המועד, כיון שאינם מתקיימים כל כך.